

3

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

6 **Vriendschap,
partnerkeuze,
relaties**

11 **Christus, de
Plaatsvervanger**

20 **Wraak nemen**

Inhoud

■ Jezus Christus:

Christus' gebed tot de Vader (7)	4
Christus, de Plaatsvervanger	11

■ Bijbelstudie

Kolossenzen	5
Het getal pi (π)	19

■ Huwelijk en Gezin

Vriendschap, partnerkeuze, relaties	6
---	---

■ Aan de Slag:

Actueel	8
Puzzel	13
Ogenblik.....	18

■ Q&A

Beantwoording van Vragen	14
--------------------------------	----

■ Stof tot nadenken

100 redenen waarom jij de Heere Jezus nodig hebt	16
--	----

■ Bijbel praktisch

Wraak nemen	20
De dagelijkse Bijbeloverdenking	24
De Messiasbelijdende Joden	27

■ Goede boodschap

In het stadspark.....	32
-----------------------	----

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmi@christelijkejeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is gratis;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was niet kostendekkend.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.
De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Bladzijde 1 © tutye
Bladzijde 11 © ink drop
Bladzijde 14 © wetkaz
Bladzijde 20 © Thomas Reimer

Bladzijde 21 © Antonioguilem
Bladzijde 24 © Jason Stitt
Bladzijde 25 © Balazs
Bladzijde 27 © flik47

Bladzijde 29 © enterlinedesign
Bladzijde 30 © vadimj
Bladzijde 32 © deberarr

Beste jongens en meisjes,

Wat is het toch belangrijk om de Bijbel dagelijks te lezen. Het is net zo belangrijk als het ademen is voor ons natuurlijk leven, zoals voedsel voor ons lichaam (Matt. 4:4). Soms zijn we geneigd om alleen die gedeelten te lezen die we zelf boeiend vinden. Maar niet voor niets heeft God de hele Bijbel aan ons gegeven. Als we denken aan voedsel dan eten we ook niet elke dag hetzelfde, maar gevarieerd. Zo heeft ook ieder Bijbelboek Zijn eigen "smaak" en is het belangrijk voor ons om alles tot ons te nemen zodat we geestelijk gezond zullen zijn en blijven. Niet alleen het Nieuwe Testament, maar de hele Bijbel vertelt ons over de Heere Jezus. Hijzelf heeft gezegd dat Mozes over Hem heeft geschreven (Joh. 5:46) en dat de Schriften van Hem getuigen (Joh. 5:39). Hij heeft ook aan de Emmäusgangers vanuit Mozes en al de Schriften uitgelegd alles wat over Hem geschreven was (Luk. 24:27). Zo mag heel het Woord van God voor ons kostbaar zijn omdat we Hem daarin kunnen vinden.

Als ons leven om Hem draait komt alles op zijn plaats. Dan komt het goed met de vriendschappen, partnerkeuze en andere relaties. Zouden we als we Hem willen volgen vrienden of zelfs een levenspartner willen hebben die dat niet wil? Hoe zouden twee mensen samen kunnen gaan als ze het niet met elkaar eens zijn (*Am. 3:3).

Deze onderwerpen en nog andere komen in deze editie aan bod!

Hartelijke groeten,

Murat Tüzün

* "ontmoet te hebben" wordt ook vertaald met "eens worden".

'[Ik bid] ... opdat zij allen één (zullen) zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één (zullen) zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt' (Johannes 17:21).

In dit unieke gebed van onze gezegende Heere tot de Vader, bad Hij voor de eenheid van hen die in Hem zouden geloven. Deze eenheid is gebaseerd op Christus' volbrachte werk aan het kruis. Ze komt ook voort uit Zijn huidige hemelse bediening, waarbij de Vader en de Heilige Geest met Hem samenwerken. De eenheid tussen de Vader en de Zoon moet weerspiegeld worden in de eenheid van de gelovigen: 'opdat zij één zullen zijn zoals Wij' (vs. 11). Het is niet een eenheid die wij kunnen organiseren of zelfs 'maken', zoals veel mensen lijken te denken. Nee, de eenheid waarvoor onze Heere bad, hangt af van de bewaring van Zijn Vader. De Vader is heilig (vs. 11) en de eenheid die Hij heeft bereid is dus een eenheid in heiligheid, in overeenstemming met Gods normen – geen door de mens gemaakte eenheid. Daarna vroeg de Heere aan Zijn Vader om de discipelen te bewaren in Zijn naam, omdat Christus niet langer bij hen zou zijn om hen te bewaren en te behouden, zoals Hij tot dan toe gedaan had. In Zijn gebed ziet de Heere Zichzelf in de hemel en de discipelen achtergelaten in deze wereld, maar onder de hoede van de Vader. Ze zouden een getuigenis zijn voor de wereld en daarom bidt de Heere voor hun eenheid. En die eenheid bestaat: alle ware gelovigen zijn nauw verbonden met de Vader en met de Zoon, zodat de wereld kan erkennen dat de Vader

Christus' gebed tot de Vader

7

de Zoon gezonden heeft (vs. 23). Waarom? Omdat de Vader en de Zoon in de gelovigen verblijven door de inwoning van de Heilige Geest.

In de komende wereld zal Christus' heerlijkheid openlijk tentoongespreid worden (vs. 24). Dan zal Zijn gebed volkomen vervuld zijn: 'wanneer Hij zal gekomen zijn om op die dag verheerlijkt te worden in Zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die geloven (want bij u vond ons getuigenis geloof)' (2 Thess. 1:10). Het zal een zichtbare eenheid zijn!

A.E. Bouter

Kolossenzen

Daarbij danken wij de Vader, Die ons bekwaam heeft gemaakt om deel te hebben aan de erfenis van de heiligen in het licht. Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

Kolossenzen 1:12-13

De brief aan de Kolossenzen heeft veel overeenkomsten met de brief aan de Efeziërs. De brief stelt de gelovigen echter in het geheel niet voor als gezeten in de hemelse gewesten, maar ziet ze nog als wandelend door de woestijn van deze wereld. Maar de voorziening voor de reis is hemels en de gezegende volheid van deze voorziening in de persoon van Christus wordt prachtig gezien. 'Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk' (2:9).

In verband met deze volheid worden steeds de woorden 'heel de' gebruikt. En dit was nodig om de Kolossenzen te waarschuwen voor de gevaren van enerzijds de filosofie en anderzijds de religieuze mystiek. Het één doet een appel op louter intellect en het ander is een grove belediging voor het intellect; hoewel het er vreemd genoeg vaak mee vermengd is – inderdaad een wangedrocht met twee tegen-

strijdige koppen. Het voortreffelijke hoofdschap van Christus is natuurlijk het gezegende antwoord hierop.

Christus wordt gezien als het hoofd van de hele schepping, en eveneens als het hoofd van het lichaam, de Gemeente. Hij zal alle dingen in de hemelen en op de aarde tot Zichzelf verzoenen, maar nu al heeft Hij alle gelovigen verzoend. Hij heeft zowel de bediening van het evangelie als de bediening van de Gemeente gegeven door de apostel Paulus. In dit alles is een tweeledige voorziening: die voor de wereld en die voor Zijn heiligen.

In deze brief wordt dus voedsel gevonden – hemels voedsel – datgene wat ons zal behoeden voor het kwaad in zijn meest subtiële vormen.

Leslie M. Grant

Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?

Deel 2: Gods weg is voor iedereen uniek

In Spreuken 30:18-19 zegt de dichter ons: 'Deze drie dingen zijn voor mij te wonderlijk, ja, vier zijn er die ik niet kan vatten: de weg van de arend in de lucht, de weg van een slang op een rots, de weg van een schip in het hart van de zee, en de weg van een man bij een jonge vrouw'.¹

In de volgende afleveringen willen we nadenken over Bijbelse principes, maar ik wil allereerst graag een belangrijk punt onderstrepen: de weg die de Heere met jou en je toekomstige partner gaat, is uniek. Het is goed als je naar je ouders luistert hoe de Heere hen bij

elkaar heeft gebracht; het kan heel leerzaam zijn als je oudere geloofsbroeders en -zusters naar hun ervaringen vraagt, en zo ontdekt hoe zij duidelijkheid kregen over deze vraag; het kan zinvol zijn om allerlei praktische boeken over dit thema te lezen – maar uiteindelijk moet

je goed beseffen: je kunt niemand's levensweg en duidelijkheid over partnerkeuze kopiëren. De weg van elke jongeman naar een jonge vrouw toe, is uniek, bijzonder, gezegend en valt niet na te doen.

En dat geldt ongetwijfeld ook voor stellen die op latere leeftijd bij elkaar worden gebracht. Iedereen kan je zijn levensloop en getuigenis vertellen; soms met veel overtuiging, warmte en dankbaarheid – en tóch: de weg die de Heere met jou gaat, zal al net zo bijzonder en uniek zijn.

Je kunt van anderen leren, maar het allerbelangrijkste is:

leef met de Heere Jezus, elke dag opnieuw. Heb Hem als het grote Voorwerp van je hart steeds voor ogen. Zoek Zijn gemeenschap.

Lees en overdenk Zijn Woord; neem gezond geestelijk voedsel. Breng genoeg tijd door in gebed, smeking en dankzegging. Zing en jubel voor de Heere.

Het is goed speciale tijden voor gebed te hebben – maar maak er ook een gewoonte van gewoon de hele dag door een 'geopende communicatielijntje' te hebben met je Heere, ook al zit je op de fiets, in de bus of in de trein, in de klas of collegezaal of op kantoor.

Bezoek de samenkomsten van de gemeente – samenkomsten waar Gods Woord in praktijk wordt gebracht.

Neem deel aan extra activiteiten: conferenties, Bijbelstudiebijeenkomsten, een evangelisatieweek, enz.

Vermijd verkeerd gezelschap; neem afstand van vrienden die je hinderen in je geestelijke groei.

Neem afstand van gewoonten, hobby's en bezittingen die je in de weg staan in het volgen van de Heere.

Zoek juist goede vrienden, geestelijke vrienden. Zoek een goede tijdsbesteding. Neem de tijd voor ontspanning, maar ook voor bijv. een nuttige dienst in bijv. evangelisatiewerk, het bezoeken van oudere gelovigen, zieken, enz. Beken kleur voor je Redder en Heere. Getuig van Hem naar de jongelui om je heen.

Al die dingen zullen ertoe bijdragen dat je groeit en volwassen wordt. Dan zul je ook steeds beter leren onderscheiden wat de wil van jouw Heere is voor jouw leven.

En dat 'volwassen worden' is het thema waarop we de volgende keer graag terugkomen.

Wordt vervolgd.
Erwin H.W. Luimes

1. Lett. een maagd; de vertaling 'meisje' is principieel fout – omdat relaties niet zijn voor meisjes, maar voor volwassen vrouwen; en omdat de Bijbelse gedachte aan maagdelijkheid er wordt weggehaald.

Schedel van prehistorisch zeemonster gevonden aan Engelse kust

Aan de Engelse zuidkust is de schedel van een groot zeemonster gevonden dat zo'n 150 miljoen jaar geleden leefde. De schedel van de pliosaurus is zo'n twee meter lang en zat verstopt in de kliffen van Dorset. (...)'

Ja, dit berichtje haalde weer volop de media!

Toen een docent op de basisschool van mijn kleinzoon eens het onderwerp prehistorie behandelde stak mijn kleinzoon zijn vinger op en zei: "Meester, de prehistorie bestaat niet!"

Hij had inderdaad gelijk.

'De klassieke definitie van de prehistorie is de periode van de menselijke geschiedenis waarvoor men geen geschreven bronnen heeft (...)'

Maar bij deze definitie wordt de allerbelangrijkste bron, de Bijbel niet genoemd en juist daarin wordt de totale oorsprongsgeschiedenis van de wereld en van de mensen in deze wereld beschreven.

¹ <https://nos.nl/artikel/2501101-schedel-van-prehistorisch-zeemonster-gevonden-aan-engelse-kust>

Even een paar dingen op een rij:

± 6.000 jaar geleden	De schepping van hemel en aarde.
± 4.500 jaar geleden	De wereldomvattende catastrofale zondvloed.
± 4.350 jaar geleden	De torenbouw van Babel, verspreiding van de volken.
± 4.000 jaar geleden	Abraham, Izak en Jakob, de geschiedenis van Israël.
± 2.000 jaar geleden	De geboorte van de Heere Jezus Christus.

De Heere Jezus (de waarachtige Schepper en dus Ooggetuige) verklaart Zelf dat de mens vanaf het begin van de schepping op deze aarde aanwezig was:

'Maar vanaf het begin van de schepping heeft God hen mannelijk en vrouwelijk gemaakt' (Markus 9:6).

Dus hoezo 'prehistorie'?

Maar hoe zit het dan met die 150 miljoen jaar; dat hebben de wetenschappers toch bewezen?

De ouderdomsbepaling die wetenschappers hanteren komt grofweg hierop neer:

'De ouderdom van de aardlagen wordt bepaald aan de hand van wat voor soorten fossielen daarin voorkomen, de zogenoemde 'geologische kolom', waarbij de onderste de oudste zouden zijn.'

Maar nu komt het!:

'De ouderdom van de fossielen in de aardlagen wordt bepaald aan de hand van in welke aardlagen deze gevonden worden, waarbij de onderste de oudste zouden zijn.'

Zie je de cirkelredenering hierin?

Alle andere dateringsmethoden, ook de moderne, worden aan deze klassieke dateringsmethode gerelateerd.

Ja, maar die aardlagen dan en die fossielen en dat zeemonster?

Dat is nu precies wat er beschreven is van de trieste geschiedenis van 'de oude wereld' in 2 Petrus 2:5 en verder uitvoerig in het boek Genesis:

'Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met geweld; en zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten' (Genesis 6-9).

Bijna al die aardlagen met hun fossielen zijn in zeer korte tijd tijdens en met de afloop van de catastrofale wereldwijde zondvloed gevormd en niet in een tijd van miljoenen jaren!

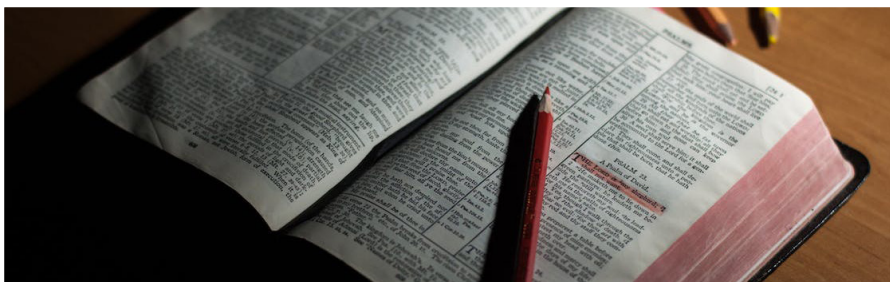

Prehistorie? Onthoudt dit goed:

All the history of the World is His Story!

Heel de geschiedenis van de wereld is Gods geschiedenis zoals deze beschreven staat in de Bijbel!

Ad Massar

Christus, de Plaatsvervanger

Christus, de Plaatsvervanger

Jesaja 53 is een schitterend hoofdstuk in de Bijbel. De grote thema's zijn het plaatsvervangend lijden van de Heere aan het kruis en Zijn verzoeningsdood. In slechts zeven verzen wordt er dertien keer gesproken over wat de Heere Jezus voor verloren zondaars heeft ondergaan:

- Om onze overtreding is Hij verwond (v. 5).
- Om onze ongerechtigheden verbrijzeld (v. 5).
- De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem (v. 5).
- Door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen (v. 5).
- De HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen (v. 6).
- Om de overtreding van het volk is de plaag op Hem geweest (v. 8).
- De HEERE heeft Hem verbrijzeld (v. 10).
- De HEERE Hem ziek gemaakt (v. 10).
- Zijn ziel heeft Zich tot een schuldoffer gesteld (v. 10).
- Om de moeitelijke inspanning van Zijn ziel zal Hij verzadigd worden (v. 11).
- Hij heeft de ongerechtigheden van velen gedragen (v. 11).
- Hij heeft Zijn ziel uitgestort in de dood (v. 12).

- Hij heeft de zonden van velen gedragen (v. 12).

We vinden hier het spreken van Joden in de toekomst, die zullen erkennen dat Jezus hun Messias is. Daar wil ik nu niet verder op ingaan, maar ik wil deze belangrijke vraag aan je stellen: hebben de uitspraken van Jesaja 53 ook op jou betrekking? Kun jij zeggen: 'Om mijn overtredingen is Hij verwond, om mijn ongerechtigheid verbrijzeld, de straf die mij de vrede aanbrengt was op Hem ...'?

Als jij jouw naam nog niet in Jesaja 53 hebt ingevuld – geloof dan vandaag nog het Evangelie en stel je daarna ook door middel van de doop aan de kant van Hem Die in jouw plaats is gaan staan! Dat deed die kamerheer uit Ethiopië, toen hij nagedacht had over Jesaja 53 en het Evangelie van Jezus Christus gehoord had (Hand. 8:27-38).

Wanneer jij weet dat Jezus jouw ongerechtigheid op Zich heeft genomen en dat Hij Zijn ziel voor jou heeft uitgestort in de dood, dan ga je jouw weg in dankbare blijdschap – net zoals de kamerheer dat deed, nadat hij het belangrijke onderwijs uit Jesaja 53 tot zich genomen had (Hand. 8:39).

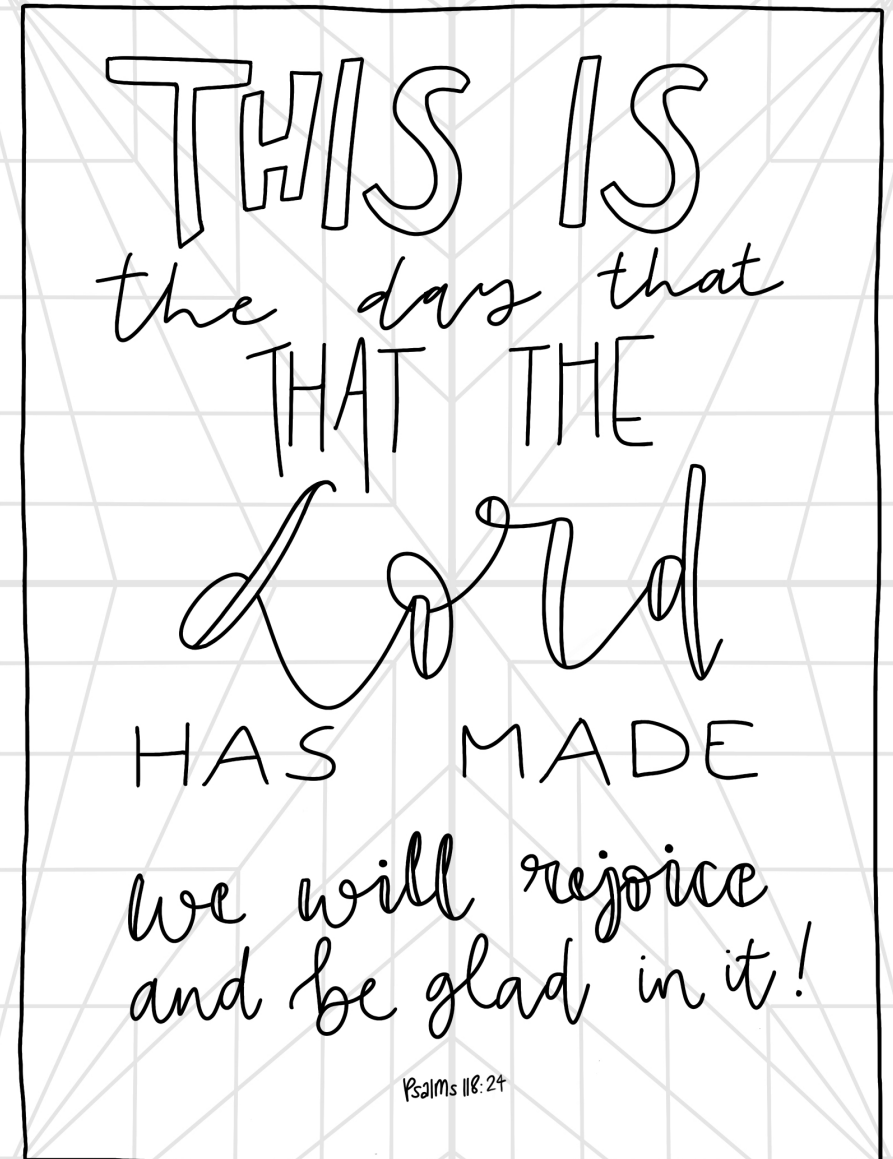
Gerrid Setzer

Hij werd verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.

Jesaja 53:7

Kleur de Bijbeltekst

Welke tekst uit de Bijbel ga jij handletteren?

Kunnen we zeker zijn van onze zaligheid?

2. Petrus 1:10

Hallo Martin,
Ik heb gezien dat jij een hele tijd geleden meerdere artikelen over de tweede Brief van Petrus geschreven hebt.

Ik heb een vraag over hoofdstuk 1:10: op de één af andere manier begrijp ik het vers niet helemaal. Ik heb me er de laatste tijd al vaker mee beziggehouden en denk, dat het eerste deel betekent, dat men verzekerd is van zijn eigen zaligheid. Ik vind dat dit duidelijk wordt als je de hele brief leest, omdat Petrus telkens weer waarschuwt voor valse profeten en verderfelijke wegen, en spreekt over standvastig zijn (1:12; 2:1, 2; 3:17).

Daarom denk ik ook dat het 'struikelen' in het tweede deel van het vers erop betrekking heeft, dat men zelf niet verzekerd is van zijn eigen zaligheid. Echter, wanneer men 'dat' doet, zal men niet struikelen met betrekking tot zijn zaligheid. De vraag is nu: waarom is dat zo? Uit vers 8 wordt duidelijk dat men doordat men deze dingen doet, 'kennis' over de Heere Jezus Christus krijgt. Ik geloof dat de kennis in de brief ook een speciale rol speelt (zie 1:2, 3; 2:20; 3:18). Als wij deze dingen doen, erkennen wij zodoende 'Hem Die ons geroepen heeft' (1:3), door Wie wij ook de 'Goddelijke natuur' hebben (1:4) en verzekerd kunnen zijn van onze bekeering.

Dat meen ik theoretisch gesproken uit dit gedeelte af te kunnen leiden.

Ik vind het echter erg moeilijk dit in de praktijk te herkennen. Dus bijvoorbeeld: wanneer ik broederlijke betracht, wordt voor mij misschien de Heere Jezus groter, omdat ik weet dat Hij dat volmaakt gedaan heeft, maar ik ben er daardoor niet (méér) van verzekerd dat ik gered ben. ... Daarom vraag ik me af of misschien mijn 'theoretische' kennis niet helemaal correct is. Mogelijk kun jij mij hier verder mee helpen.

Vriendelijke groeten, T.

Hallo T.,

Graag wil ik proberen jouw vraag te beantwoorden. De door jou genoemde Bijbeltekst luidt:

Daarom, broeders, beijver u des te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want als u dat doet, zult u nooit meer struikelen.

Ten eerste: Volgens het principe 'de Schrift kan niet gebroken worden' (Joh. 10:35), kan er geen tegenstrijdigheid tussen twee Bijbelplaatsen bestaan. Johannes 10:28, 29 maakt duidelijk dat de opnieuw geboren mens nooit uit de hand van de Heere en de Vader gerukt kan worden (Joh. 10:28, 29).

Ten tweede: Nu gaat het in 2 Petrus 1, zoals vaak bij Petrus, om het leven in de praktijk. En jij hebt terecht geschreven dat wij altijd de oproepen uit de verzen 5-7 ter harte moeten nemen, en moeten voortbouwen aan onze positie als verlost mensen (v. 3-5).

Ten derde: Het is vervolgens interessant dat zelfs degene die in vers 9 niet beschreven wordt als iemand die niet gereinigd is, maar slechts als iemand die de reiniging van zijn zonden vergeten is. Ook worden de ontvangers van deze brief – die hier tot het vast maken van hun verkiezing opgeroepen worden – in vers 3 aangeschreven als mensen die het geloof ontvangen hebben. Dat was dus 'gegarandeerd', natuurlijk door genade, maar ook door gerechtigheid.

Ten vierde: In vers 10 gaat het over het vast maken van de roeping en verkiezing van mensen, om die te bewijzen. Een dergelijke gedachte is overigens ook te vinden in 1 Thessalonicenzen 1:4, 5: De verkiezing van de jonge Christenen in Thessaloniki werd door hun aanvaarden van de boodschap en hun geloof duidelijk voor anderen. Het standpunt, dat men van de eeuwige redding door God niet zeker zou kunnen zijn, staat noch hier noch op een andere plaats 'ter discussie' – deze onzekerheid kent Gods Woord niet. Integendeel, het Woord verzekert de gelovige steeds opnieuw van zijn redding (zie bijv. 'eeuwige zaligheid' of 'eeuwige verlossing' in Hebr. 5:9; 9:12).

Ten vijfde: Dat 'nooit meer struikelen' heeft betrekking op het 'resultaat' van een godvrezende levensstijl, door de innerlijke nabijheid van de Heere en door het doen van de beschreven dingen. (Dit in tegenstelling tot Jakobus 3:2, waar wij – door onze verwijdering van de Heere – omschreven worden als mensen die vaak struikelen.) Struikelen wil niet zeggen: onzekerheid over de verlossing, maar het woord beschrijft, dat wij de zonde helaas vaak de ruimte geven in ons leven – en dat terwijl we verlost mensen zijn.

Het gaat er dus niet om dat de Christen door middel van een goede levenswandel verzekerd wordt van zijn eigen roeping en verkiezing; dat zou een hope-loze uitgangspositie voor een gelukkig leven als Christen zijn. Maar het doel is te leven in navolging van de Heere. Dat motiveert ons tot een Christelijke levenshouding, die door anderen herkend zal worden.

Ik hoop dat ik jou met deze kleine uiteenzetting een beetje verder heb kunnen helpen, om de overweldigende zekerheid van de verlost mensen en hun verantwoordelijkheid, in de juiste verhouding tot elkaar te begrijpen. Zo niet: schrijf me dan gerust opnieuw.

Met hartelijke groeten,

Martin

100 redenen waarom jij de Heere Jezus nodig hebt

1. Omdat het lezen van deze serie bewijst dat je momenteel op zoek bent

Geen woord is tegenwoordig zo controversieel als "Jezus". Aanhangers van de Heere Jezus worden bespot, de toespraken van de Heere Jezus verscheurd. Waarom zou jij je dan bezighouden met 100 redenen, die Hem rechtvaardigen en jouw wereldbeeld, dat je tot nog toe had, op de grondvesten zal doen schudden?

Maar daarmee bevestig je een observatie die ik al vaak gedaan heb: Hoe kapot een leven ook was, hoe ver een persoon ook van God verwijderd was, welke bezwaren er ook waren, hoe jong of oud iemand ook was – veel mensen zijn inderdaad op zoek naar God. Misschien heb jij ook het gevoel dat er iets goddelijks moet zijn en dat het toch mogelijk moet zijn, dat (of: Hem) te leren kennen. Misschien heb je het gevoel dat het leven uit meer bestaat dan geboorte, school, beroep, gezin en relaties, vakantie, plezier, pensioen en dood. Als je dit gevoel hebt, dan voel je hem duidelijk: De dorst in je ziel!

En daarmee bewijst je onbewust het volgende Bijbelvers: "God heeft de eeuw in hun (van de mensen) hart gelegd" (Prediker 3:11). Dat je op zoek bent, is dus niets ongewoons, maar iets normaals.

De schrijver van "Narnia", C.S. Lewis, een voormalig overtuigd atheïst, rechtvaardigt deze vaak onbewuste en ongewilde zoektocht naar God als volgt: "Als ik in mij een verlangen voel, dat door geen enkele ervaring van de wereld vervuld kan worden, dan is de meest waarschijnlijke verklaring, dat ik voor een andere wereld geschapen werd"¹. En ook de Engelse auteur Julian Barnes moest dat, hoewel hij atheïst was, ook toegeven: "Ik geloof niet in God, maar ik mis Hem"².

Om bij deze zoektocht toch het doel te bereiken, heb je de Heere Jezus nodig! Hij kan de dorst van je ziel volkomen bevredigen!

"Jezus antwoordde en zei tegen haar: Ieder die van dit (normale drink-) water drinkt, zal weer dorst krijgen, maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen."
Johannes 4:13,14

Alexander Schneider

1. Lewis, C.S. (1972): Mere Christianity. Collins, Fontana Books, pag. 118

2. Julian Barnes: Nothing To Be Frightened Of. Gedeelte uit zijn boek, geciteerd in The Guardian, 23-02-2008

100 redenen waarom jij de Heere Jezus nodig hebt

2. Omdat je geen plan B hebt

Als de dokter een levensbedreigende ziekte met een geringe levensverwachting bij je constateert en tegen je zegt: "Er is nog één medicijn dat je kan helpen" – zou je dan gebruikmaken van dit medicijn of eerst nog verder gaan zoeken? Als je leven echt belangrijk voor je zou zijn, zou je dit medicijn innemen. Je kent het principe ook uit andere contexten: Op je huisdeur past maar één sleutel. Er is maar één wachtwoord voor Facebook of Instagram om in te loggen op jouw account. In de som " $1 + x = 3$ " past maar één juist antwoord op de plek van de x (en wel "2"). In al deze gevallen is er steeds maar één oplossing. Een aanspraak op absolute waarheid dus. De Persoon van de Heere Jezus als de 'enige mogelijkheid' is dus geen religieuze bekrompenheid, hoogmoed of arrogantie. Als er maar één sleutel, één wachtwoord, één oplossing is, dan is dat zo.

Als het allemaal klopt wat we tot nog toe gezien hebben en nog zullen zien, wil ik je vragen: Wat is jouw plan B? In het vervolg zul je nog zien:

- Het atheïsme geeft op de vele belangrijke vragen van het leven geen antwoord.
- Een Schepper-God is wezenlijk rationeler dan een oerknal of evolutie.
- Geen enkele religie ter wereld biedt je een verlossingsweg naar de hemel.
- Eigen werken kunnen je niet verlossen.
- Een leven zonder God blijft leeg en onvervuld.

Wat nu? Wat is je plan B? Wij mensen hebben graag meerdere alternatieven en uitwijkmogelijkheden, voor het geval dat de favoriete optie niet functioneert. Maar wat, als er maar één mogelijkheid is? Dan zou het zinloos, tijdverspilling en misschien zelfs riskant zijn om nog langer naar alternatieven te zoeken. Als je het gevoel hebt dat er naast de Heere Jezus inderdaad geen alternatieven zijn, ben je al op een goede weg! Begrijp, dat de Heere Jezus inderdaad de enige weg tot God is – ook al wordt deze aanspraak op absolute waarheid in de 21e eeuw niet graag meer gehoord.

In plaats van nog langer naar alternatieve oplossingen te zoeken, die misschien "aantrekkelijker" mogen lijken dan de boodschap van de Bijbel, raad ik je aan, het plan A "de Heere Jezus" aan te grijpen!

"Er is soms een weg die iemand recht schijnt, maar het einde ervan zijn wegen van de dood."
Spreuken 14:12

"Ik ben de Weg."
Johannes 14:6

Alexander Schneider

ZAL IK OF ZAL IK NIET ?

Anne zit voor haar smartphone en surft op haar lievelingswebsite. Ze heeft net een jurk in het winkelwagentje gelegd, maar ze staat in dubio. Zal ik die kopen of niet? Wat is de juiste beslissing? Ze wil niet alleen bij belangrijke dingen, maar ook bij de dagelijkse beslissingen de wil van de Heere Jezus weten. Deze vragen, die ze een poos geleden eens gelezen heeft, helpen haar daarbij:

- 1) WIL IK EIGENLIJK WEL DAT GOD MIJ ZIJN WIL DUIDELIJK MAAKT?
- 2) BEN IK BEREID OM GODS WIL OOK TE DOEN?
- 3) WAT ZEGT GODS WOORD OVER MIJN VOORNEMEN EN MIJN WENSEN?
- 4) ZIJN MIJN MOTIEVEN ZUIVER?
- 5) WAT ZEGT MIJN GEZONDE VERSTAND, DAT GOD MIJ GEGEVEN HEEFT?
- 6) HEB IK IN MIJN HART VREDE MET DE GENOMEN BESLISSING?

Net als zo vaak heeft zij er ook deze keer moeite mee, om te beseffen wat het beste is. Ze spreekt er met haar Heere over. En ook deze keer ervaart ze, dat ze daarna niet meer in tweestrijd verkeert. Ze wordt heel rustig en neemt een besluit.

Bij moeilijk te nemen beslissingen die veel effect kunnen hebben, is het goed om wat meer tijd te nemen en na te denken over de volgende vragen:

- 1) WAT ZEGGEN TROUWE GELOVIGEN HIEROVER?
- 2) TONEN DE OMSTANDIGHEDEN EEN GEOPENDE OF EEN GESLOTEN DEUR?

Misschien is het voor jou moeilijk om te beseffen wat Gods wil is. Daarin sta je niet alleen en vaak hoort er een periode van onzekerheid bij. Maar laat je aansporen om de Heere steeds alles voor te leggen – met het verlangen Zijn wil te kennen en dan met Hem de weg te gaan die Hij je wijst.

Het getal pi (π)

"Verder maakte hij de gegoten zee; tien el van zijn ene rand tot zijn andere rand, helemaal rond en vijf el in zijn hoogte: een meetlint van 30 el kon hem rondom omspannen" (1 Koningen 7:23; verg. 2 Kronieken 4:2).

De omtrek van een cirkel wordt berekend door de doorsnee van die cirkel te vermenigvuldigen met het getal pi ($\pi \sim 3,14$). Bij een doorsnee van 10 el zou dan een omtrek horen van 31,4 en niet van 30 el, zoals er in 1 Koningen 7:23 staat; uit deze tekst komt de berekende waarde van π uit op 3.

Er zijn verschillende mogelijkheden om deze schijnbare wiskundige 'fout' te verklaren.

1. Een van de beide lengteaanduidingen kan afgerond zijn. Tussenwaarden van een halve el worden in de Bijbel soms wel vermeld, maar kleinere breukdelen worden meestal omhoog of omlaag afgerond; dit was in de oudheid wegens de grove lengteaanduidingen niet ongevoel.

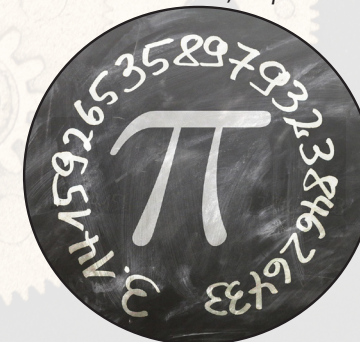
2. Als de omtrek echter aan de binnenkant van de circa 1 hand brede wand van het vat (1 Koningen 7:26) gemeten werd, gaf dit een binnenomtrek van 30 el. Men kan tegenwerpen dat het veel makkelijker is om met een meetlint de buiten-

doorsnee te bepalen dan de binnendoorsnee.

Dat mag over het algemeen waar zijn – maar niet bij dit watervat. Aan de buitenrand bevonden zich namelijk versieringen (1 Koningen 7:24).

3. De tekst vermeldt niet dat de omtrek van 30 el gemeten werd op het hoogste punt van de rand. Misschien heeft men het meetlint onder de versieringen langs gelegd. Dan zou de omtrek langs de bovenrand natuurlijk groter zijn dan 30 el. Op die manier zou het met de exacte waarde van het getal π overeen kunnen komen.

Arend Remmers, Stefan Drüecke

Wraak nemen – een houding voor gelovigen?

In ons dagelijks leven komt het steeds opnieuw voor, dat wij iets onrechtvaardigs (iets slechts) van de kant van anderen ondervinden. Hoe gaan we daar mee om? Leggen we in het gebed de zaak aan God voor en geven we het aan Hem over of komen er wraakgedachten in ons op?

Om in zulke situaties goed te kunnen handelen, moeten we weten wat de Bijbel hierover zegt. Ons volmaakte voorbeeld is ook bij dit onderwerp de Heere Jezus.

1.) Wat is wraak?

Wraak betekent: het onrecht dat iemand mij heeft aangedaan aan hem vergelden, met de bedoeling mezelf recht te verschaffen en het onrecht te bestraffen (zie Luk. 18:3). Opmerkelijk genoeg is het woord 'bestrafen' in 2 Korinthe 10:6 in de grondtekst hetzelfde woord als 'wreken' in Romeinen 12:19.

2.) Hoe kan het tot een wraakactie komen?

Je kunt meemaken dat iemand uit je omgeving je onrechtvaardig behandelt (dat kan ook je eigen broer of zus zijn). Hij of zij gebruikt misschien geen lichamelijk geweld, maar kan je wel

beledigen, minachten, bespotten en pesten.... Of je wordt bedrogen en belogen. Hoe gemakkelijk loop je dan het risico je te willen wreken, omdat de oude natuur nog altijd in je is.

Oorzaken en aanleidingen die tot een wraakactie zouden kunnen leiden zijn:

- * onrecht van buitenaf (de uiterlijke invloed),
- * de oude natuur in onszelf (die zich wil wreken, als typische reactie op de invloed van buitenaf).

3.) Onze verantwoordelijkheid

'Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn' (Rom. 12:19).

Voordat de apostel Paulus over wraak spreekt, heeft hij in deze brief het thema van ons heil behandeld (Rom. 3 – 8). Het is belangrijk daarop te wijzen. Want Paulus toont daarbij aan, dat wij aan de zonde gestorven zijn (Rom. 6:6-11) en in Christus vrijgemaakt van de wet van zonde en dood (Rom. 8:2).

Door de Heilige Geest krijgen we nu de kracht om bevrijd van de macht van de zonde te leven.

Wij hoeven niet meer in overeenstemming met de oude natuur te handelen, maar kunnen een leven tot Gods eer leiden. Dat is een heel nieuwe levenshouding, waarover de apostel vanaf hoofdstuk 12 begint te spreken.

Met betrekking tot het thema 'wraak' vinden we in dit Bijbelfragment twee concrete voorschriften. Het eerste heeft betrekking op wat wij *niet* moeten doen, en het tweede op wat we *wel* moeten doen.

De eerste opdracht

Uit de eerste opdracht leren we, dat we niet in actie moeten komen wanneer het om wraak gaat: *'Wreek uzelf niet, geliefden'* (Rom. 12:19). Paulus schrijft dit in de gebiedende wijs. Hij roept ons op om iets *niet* te doen. Wij moeten deze opdracht in gehoorzaamheid nakomen en onszelf dus niet wreken.

De tweede opdracht

Uit de tweede opdracht leren we, dat wij iets moeten doen – *'laat ruimte voor de toorn'* (Rom. 12:19). Opnieuw staat hier de gebiedende wijs. Maar nu wordt ons opgedragen ruimte te geven aan de toorn (over het onrecht) van onze medemensen¹. Dat betekent dat wij het 'ons wreken' zinloos maken door het onrecht rustig te verdragen.

¹ De gewaardeerde Bijbeluitlegger William Kelly denkt hier aan Gods toorn, die in plaats van onze wraak ruimte moet krijgen.

'Geliefden' – een belangrijk detail

Tussen het eerste en het tweede voorschrift vinden we het begrip 'geliefde'. In dit soort situaties is het belangrijk te beseffen dat wij door God geliefd zijn. Deze liefde kunnen wij dan ook aan onze vijand doorgeven (Matth. 5:44) door hem genade te bewijzen in plaats van onszelf te wreken.

4.) Gods handelen

'Want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de Heere' (Rom. 12:19).

Nu wordt ons een andere reden gegeven waarom wij onszelf niet moeten wreken. Alleen God heeft het recht om wraak uit te oefenen of te vergelden. Dat was al in de tijd van het Oude Testament het geval. En ook nu is het principe niet veranderd. Het is Gods zaak, om op Zijn tijd en wijze te vergelden. Maar als wijzelf iemand vergelden, grijpen we uiteindelijk in, in Gods handelen met die desbetreffende persoon. Daar komt nog bij dat wij de ander kunnen winnen door op zijn kwaad te reageren door het goede te doen (zie Rom. 12:20, 21).

5.) Het voorbeeld

'Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is; Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt' (1 Petr. 2:22, 23).

De apostel Petrus beschrijft in zijn eerste brief het volmaakte voorbeeld: Jezus Christus (1 Petr. 2:21). Hij heeft geen zonde gedaan en leefde in volledige reinheid en volmaaktheid. Toch heeft Hij van de mensen veel onrecht ondervonden. Hoeveel smaad, spot, lichamelijk leed en hoon heeft Hij juist in de laatste uren voor Zijn kruisiging ondergaan! Maar Zijn hart werd geen moment in beslaggenomen door de gedachte aan vergelding of wraak. Stil liet Hij dit onrecht over Zich heenkomen, terwijl Hij er diep onder leed en alles overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt. Laten wij, onder de indruk van deze handelwijze, de Heere Jezus hierin navolgen.

6.) De overheid

'Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaar, een wreker tot straf voor hem die het kwaad doet' (Rom. 13:4).

God heeft ons een overheid gegeven om het goede te bevorderen en het kwaad te bestraffen. Daarvoor heeft God haar het gezag verleend; zij heeft van Hem 'het zwaard' gekregen en mag het kwaad vergelden. Uiteraard moet dit rechtvaardig gebeuren en niet willekeurig. Helaas wordt het verleende gezag vaak misbruikt.

Voor ons geldt: wij hebben in tegenstelling tot de aardse overheid de opdracht gekregen, ons niet te wreken, maar ruimte te geven aan de toorn.

7.) Tot slot: Liefde blijkt uit gehoorzaamheid

Wanneer wij in gehoorzaamheid aan Gods Woord leven, betuigen we daarmee onze liefde voor de Heere Jezus. Als we bereid zijn om de Heere te gehoorzamen, zal Gods Geest ons daarvoor de kracht geven. Daarbij mogen we ons het voorbeeld van onze Heere voor ogen houden!

Manuel Walter

'Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben.'

Johannes 14:21

De dagelijkse Bijbeloverdenking (6)

Het is voor ieder kind van God wel duidelijk: lezen in de Bijbel hoort net zo bij het geloofsleven als ademen bij het natuurlijk leven. Maar wát moet ik lezen? En is er een specifieke plaats te vinden in de Bijbel, die extra motiveert om te lezen?

Wat moeten we nu daadwerkelijk lezen?

Dát is de vraag.... Misschien zeg jij: dat is toch duidelijk: Gods Woord. En je hebt gelijk. Maar het gaat mij om meer dan alleen lezen.

De apostel Paulus schrijft aan zijn vriend en medearbeider Timotheüs: : *'Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust'* (2 Tim. 3:16, 17).

Dit Bijbelvers geeft duidelijk aan, dat het niet alleen gaat om het Bijbellezend op zich. Ook wanneer Paulus hier

niet speciaal over Bijbelstudie spreekt, geeft hij aan dat 'heel de Schrift' door God geïnspireerd is. Voor onze Bijbelstudie betekent dit, dat wij niet alleen in het Nieuwe Testament of uitsluitend in het Oude Testament moeten lezen. Beperk je ook niet tot alleen de Bijbelboeken die jij boeiend vindt. Lees stukje bij beetje alle Bijbelboeken door. God heeft ons immers niet voor niets alle 66 boeken gegeven, waarover wij in de Bijbel, in Gods Woord, beschikken. Laat jezelf niet onder druk zetten; het is niet nodig om binnen één jaar de hele Bijbel te hebben doorgelezen. Je hoeft geen slecht geweten te hebben als je dat niet 'voor elkaar krijgt'. Het is namelijk helemaal niet de bedoeling van Bijbelstudie om zoveel mogelijk gelezen te hebben. Het gaat er om dat je een dagelijkse boodschap van God krijgt.

Wanneer je één hoofdstuk per dag leest, speel je het klaar om alle Bijbelboeken in drie jaar gelezen te hebben. Als je drie hoofdstukken per dag leest, lukt het in één jaar. En als je ongeveer een half hoofdstuk leest, dan ben je in zes jaar door de hele Bijbel heen. Anders gezegd: het is aan te raden, om binnen vijf tot zes jaar elk Bijbelboek één keer gelezen en er over nagedacht te hebben.

Over Wie gaat het eigenlijk?

Als jij deze vraag leest, denk jij wellicht: wat is dat nou weer?! Of je weet direct waar ik naar toe wil... de Bijbel is geen 'handboek', ook niet voor geloof en religie.

In de eerste plaats lezen wij de Bijbel niet om onze geest te verrijken. Het gaat om veel meer. Vooral geldt: het Woord van God is levend en krachtig. Het is voor ons zo belangrijk, omdat het om één Persoon gaat: de Heere Jezus.

Een gebeurtenis in het leven van de Heere onderstreept dat. De Heere Jezus was na Zijn dood en Zijn opstanding met twee discipelen onderweg. Deze laatste twee gingen van Jeruzalem naar Emmaüs (Luk. 24). Opeens kwam er iemand met hen meelopen. Dat was de opgestane Heere. Maar zij wisten dat niet. Onderweg raakten de drie heel intensief met elkaar in gesprek. De Heere stelde vragen, luisterde en gaf ook Zelf antwoorden. Uit het verslag kunnen we opmaken, dat Hij het grootste aandeel in het gesprek had. Want er staat: 'En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was' (Luk. 24:27).

Anders gezegd: de Heere Jezus toonde deze twee discipelen vanuit elk oudtestamentisch boek aan, dat het over Hem getuigd heeft. Er is zodoende geen enkel boek in de Bijbel, waarin je niets over Christus kunt lezen. In het Nieuwe Testament wordt zelfs in elk boek de Naam van onze Heere Jezus Christus genoemd. Het Oude Testament getuigt van Christus nog voordat Hij op aarde kwam.

Als je zó de Bijbel leest, zal je daar veel profijt van hebben. Dan zal geen enkele tekst voor jou 'droge materie' zijn.

Want wat kan ons meer interesseren en onder de indruk brengen, dan iets te lezen over Hem Die Zijn leven voor ons gegeven heeft. Daarom raad ik je aan, om bij het lezen in het Oude Testament je af te vragen: wat leer ik nu over de Heere Jezus? Wat wordt er gezegd over Zijn lijden of over Zijn heerlijkheid, over Zijn eigenschappen en over Zijn handelen?

Niet in elk vers lees je over Hem. Veel verzen gaan over ongelovigen, over slechte mensen, over de duivel. Maar in elk boek wordt op minstens één of meer plaatsen naar de Heere Jezus verwezen. Het ontdekken van deze plaatsen maakt je gelukkig en leidt tot aanbidding. Het bemoedigt je ook en is opbouwend voor je geloofsleven.

Manuel Seibel

**'Ik verblijd mij in
Uw verordeningen,
Uw woord vergeet
ik niet.'
Psalm 119:16**

De Messias-belijdende Joden - deel 1

Sinds jaar en dag zijn er vele aanbiedingen om het zogenoemde 'Heilige Land' (Israël) te gaan bezoeken. Daardoor is er voor een deel van de Christenen een echt enthousiasme voor het land en het volk Israël ontstaan. De indruk bestaat dat dit wat afneemt. Maar men voelt en leest dat dit enthousiasme nog steeds aanwezig is.

Enkele Christelijke gemeenschappen in Duitsland onderhouden intensieve contacten met Joodse gemeenten en Duitstalige leiders in Israël, die tot de 'Messiasbelijdende Joden' behoren. Deze leiders komen geregeld ook voor lezingen naar Duitsland. Hier spreken ze over hun visie op Israël en hun overtuigingen. Je kunt je afvragen: hoe moeten we het zogenoemde Messiasbelijdende Jodendom eigenlijk beoordelen?

De naam

De benaming 'Messiasbelijdende Joden' heeft betrekking op gelovigen uit de Joden, die in de Heere Jezus als de gekomen Messias geloven. Zij hebben Jezus Christus als Redder aangenomen en verwachten Hem echter ook als toekomstige Messias. Ze geloven in Zijn

eerste komst in nederigheid, zoals die in de Evangelien beschreven wordt. Ze verwachten echter (in het algemeen) geen opneming van de gemeente, maar uitsluitend Zijn wederkomst om Zijn koninkrijk in macht en heerlijkheid te stichten.

In het vervolg geef ik enkele kenmerken van hun identiteit weer. Tegelijk bekijken we deze punten kort, om na te gaan wat Gods Woord over deze afzonderlijke punten zegt. Daarbij moeten we zeker in aanmerking nemen, dat elke plaatselijke gemeenschap van de Messiasbelijdende Joden zelfstandig is en daarom eigen accenten kan leggen. Daarom zullen slechts zelden alle onderstaande punten op de desbetreffende plaatselijke groep van deze richting toepasbaar zijn.

Messiasbelijdende Joden

1 Messiasbelijdende Joden spreken (ook in het Duits) met het oog op de Heere Jezus niet van Jezus, maar van Jeshua. Ze proberen zodoende de naam uit te spreken op een Hebreeuwse manier. Immers, de naam Jezus werd oorspronkelijk uitgesproken als Jehoshua.¹

Opmerkingen

De uitspraak van de naam van Jezus in het Duits is niet 'authentiek'. Tegen deze achtergrond kan men begrijpen,

¹ zie Mattheüs 1:21, de voetnoot in de Elberfelder-vertaling, Uitgeverij Hückeswagen. Opvallend is dat de naam van de hogepriester na de ballingschap, Jozua, (Jehoshua; Zach. 3:1) in het hele boek Ezra als Jeshua geschreven wordt.

dat enkelen het voor zichzelf belangrijk vinden om de Hebreeuwse uitspraak te gebruiken. Logischerwijs zou men dat dan bij iedere naam moeten doen. Een belangrijk argument tegen 'Jeshua' is echter dat wij de geïnspireerde tekst van het Nieuwe Testament hebben, waar de naam van onze Redder steeds met Jezus (Gr. Jesus) weergegeven wordt. Daaraan willen wij ons houden. Daar komt nog bij dat men niet zonder meer kan zeggen, dat de uitspraak (accentuering, accent) die Joden vandaag gebruiken, exact afkomstig is van de toenmalige uitspraak.

2 Deze gelovigen willen uitdrukkelijk niet 'Christen' genoemd worden, maar ze kiezen voor de Hebreeuwse vertaling door het woord 'Messiaans' te gebruiken. 'Christus' is immers de Griekse vertaling van het Hebreeuwse woord 'Messias' of 'Gezalfde'. Omdat zij zichzelf als Hebreeuwse gelovigen beschouwen, willen ze deze manier van uitdrukken graag behouden. Zij zien zichzelf niet als tegenstander van Christenen, en erkennen hen in de regel als gelovigen. Maar voor zichzelf wijzen ze de naam 'Christen' af, omdat Joden in voorbije eeuwen door Christenen zijn vervolgd.

Uitleg

Het is belangrijk om te weten dat de naam 'Christus' niet overall exact dezelfde betekenis heeft. In de Evangelien staat 'Christus' voor: de Heere Jezus als Messias, als Koning voor Israël. Dat is de vertaling van de Hebreeuwse naam 'Messias'. Dat verandert echter aan het

begin van de Christelijke periode. De apostel Petrus zegt over de Heere: 'Laat dan heel het huis van Israël zeker

weten dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft' (Hand. 2:36). Messias-Christus was Jezus al lang. Dat was Hij toen Hij als mens op aarde kwam; omdat Hij tegelijk God is, was Hij het ook al in oudtestamentische tijden. Maar met Jezus' verheerlijking heeft God Hem een plaats aan Zijn rechterhand gegeven.

Maar nu is Hij vanuit de hemel verbonden met de gelovigen, in het bijzonder als Hoofd van het lichaam, de gemeente. Daarom spreekt de apostel Paulus bijvoorbeeld in de Brief aan Efeze tien keer van 'in Christus'. Daarmee wordt niet bedoeld: in de Messias. Zo toont Paulus de nieuwe, hemelse positie van de gelovigen in onze tijd. Wanneer God naar Zijn geliefde Zoon ziet, ziet Hij de gemeente in Hem. Zodoende is de Heere voor ons vandaag niet de Messias, maar de verheerlijkte Christus. Voor de Joden, die na de opname van de gelovigen weer een gelovig overblijfsel zullen vormen, zal Hij – dan! – daadwerkelijk Messias zijn. Vandaag is Hij het ten opzichte van de gelovigen niet.

3 Messiasbelijdende Joden willen een bijzondere positie binnen het Christendom innemen. Dat wil zeggen dat zij niet met de gelovigen uit de heidenen (volken) 'als één geheel' beschouwd willen worden. Daarvoor bestaan verschillende redenen. Voor een deel verwijzen die naar Johannes 10. Hier lezen we, dat de Heere tegen Zijn discipelen van

een schaapskooi spreekt. Vervolgens verwijst Hij naar 'Zijn eigen schapen' (Joh. 10:4). Dat waren die

Joden die op Hem als Messias gewacht hebben en Hem ook als zodanig hebben aangenomen. In vers 16 voegt Hij er dan aan toe dat Hij ook nog 'andere schapen' heeft, die niet van deze schaapskooi zijn en dus niet uit het Jodendom afkomstig zijn. Het zijn gelovigen uit de heidenen. Dit onderscheid tussen 'eigen schapen' en 'andere schapen' houden Messiaanse Joden ook in onze tijd nog in stand.

Opmerkingen

Geen enkele gelovige in het Christendom zou moeten proberen, om met anderen een speciale groep te midden van de gelovigen te vormen. Alle

gelovigen vormen vandaag met elkaar de Gemeente van God (1 Kor.1:2). In Johannes 10 zegt de Heere Jezus juist dat Hij van de twee oorspronkelijk gescheiden kuddes, Joden en heidenen, één gezamenlijke kudde zal maken: *'En het zal worden één kudde en één Herder'* (Joh. 10:16). In Kolossenzen 3:11 betuigt de apostel Paulus: *'Daarbij is niet Griek en Jood van belang, besneden en onbesneden ..., maar Christus is alles en in allen.'* Vandaar dat God in de eerste Christelijke periode – toen de gelovigen nog sterk als Joods of niet-Joods gekenmerkt werden – ervoor gezorgd heeft, dat er geen verschillende groeperingen van Christenen zouden ontstaan. De opsplitsing in een Joodse en een niet-Joodse gemeente is in strijd met Zijn denkbeelden om een eenheid te vormen. Uit Efeze 2 weten wij, dat de scheiding tussen Joden en heidenen door het kruis van Jezus juist opgeheven en de 'tussenmuur' afgebroken werd – daarvoor moest Christus sterven, opdat deze scheidslijn niet meer zou bestaan. Daarom is het begrip 'Joden-Christenen' ongelukkig. Men kan ermee willen aanduiden dat bepaalde Christenen uit het Jodendom afkomstig zijn. Maar zo'n uitdrukking ondersteunt het aanspraak maken op een bijzondere positie binnen het Christelijk belijden. In de Gemeente echter houden nationale verschillen op! De verlost, die de Gemeente vormen, horen bij elkaar.

- 4** Messiasbelijdende Joden benadrukken het nationale element van Israël. Op veel oudtestamentische

beloften die God aan Abraham en zijn zonen gedaan heeft, maken ze aanspraak voor zichzelf en hun generatie. Ze roepen er uitdrukkelijk toe op om te bidden voor het welzijn van stad en land, ook op het politieke vlak.

Daarvoor gebruiken Messiasbelijdende Joden Bijbelplaatsen als Jeremia 29:7: *'Zoek de vrede voor de stad'*. Ze klampen zich vast aan Bijbelverzen als Jeremia 33:25 en 26, waar God Zijn barmhartigheid jegens Zijn volk aan de orde stelt.

Uitleg

Er bestaat geen nationale oriëntering van Christenen. Christenen die (toeval) in Nederland geboren zijn, voelen zich vanwege hun nationaliteit niet anders dan of gescheiden van Christenen uit andere landen of culturen. Hetzelfde geldt voor Christenen die uit het Jodendom afkomstig zijn. Het staat vast – God heeft een speciale band met dit ene volk gehad. Maar dat is nu anders: in Romeinen 11:15 zegt de apostel Paulus dat Israël nu verworpen is. Met andere woorden: er is nu geen heilig land en geen Israël meer als Gods volk. In de toekomst zal dit weer anders zijn. Oudtestamentische beloften voor het volk Israël kunnen wij in ieder geval niet geestelijk toepassen op Christenen (afkomstig uit het Jodendom). Juist Romeinen 11 zegt dat er in de toekomst (!) een gelovig overblijfsel uit Israël zal zijn, dat niet een onderdeel van de Christenen en daardoor van de gemeente is, maar dat er pas zal zijn in de toekomst. Dit overblijfsel zal door God gezegend

worden. God zal met dit weer gelovige Israël een verbond sluiten, waarvan Hij in de profeten Jeremia en Jesaja gesproken heeft (Rom. 11:22-36; Jes. 59:20, 21; 27:9). De beloften aan Israël, die we in het Oude Testament vinden, zullen dan met betrekking tot Israël letterlijk in vervulling gaan. Maar omdat er voor God nu geen volk van God meer is naast Zijn Gemeente, mogen we de vroegere beloften niet op onszelf of op de Messiasbelijdende Joden van toepassing verklaren. We vinden daar geen aanknopingspunten voor in het Nieuwe Testament. Veel profetieën maken duidelijk, dat er vóór de zegen eerst een benauwde tijd zal zijn en er een oprechte bekering bij de Joden moet plaatsvinden. Vandaag echter noemt de Heere Israël en Juda *'Lo-Ammi'* (Hos. 1:9; Rom. 9:25, 26): *'Niet-Mijn-volk'*.

In het volgende nummer zullen punt 5 tot en met 9 behandeld worden.

Manuel Seibel

In het stadspark

God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.

Romeinen 5:8

Bij mijn wandelingen door het kleine stadspark kom ik telkens weer in gesprek met de mensen daar. Daar heerst geen hectiek, veel mensen zitten op de banken en ontspannen zich – en zijn blij met de aangename rust.

Een onderwerp dat mij steeds op het hart ligt, is Gods liefde, die in Zijn Zoon Jezus Christus volkomen zichtbaar geworden is. Sommigen zijn daarin geïnteresseerd en accepteren ook literatuur over dit thema.

Op een dag zie ik een vrouw die op een bank in slaap gevallen is. Ik wil haar niet wakker maken, maar leg een boekje met de titel 'De allergrootste liefde' op haar schoot.

Als ik verder loop ontstaat er bij mij toch wat twijfel. Wat zal die vrouw wel niet denken als ze wakker wordt en deze verrassing ziet? – Maar de allergrootste liefde is de liefde van God, die Hij getoond heeft in Jezus Christus. – Misschien wordt haar hart daardoor aangeraakt!

Er gaan enkele weken voorbij. Ik sta in de buurt van het station en bied de mensen exact hetzelfde boekje aan. Dan komt er een vrouw naar mij toe en zegt: 'Dit boekje ken ik! Dat heeft iemand weken geleden op mijn schoot gelegd toen ik op een bank in het park in slaap gevallen was. Was u dat misschien?'- 'Ja, dat was in de oude botanische tuin.'

'Oh, ik was erg blij met de inhoud! Die heeft me erg aangesproken. Ik zat psychisch helemaal aan de grond. Door het lezen werd ik erg opgemondert en ik kon het nauwelijks bevatten, dat iemand de boodschap van Gods liefde op mijn schoot gelegd had. Hartelijk dank daarvoor!'